

Speech Wim van de Camp, verkiezingscongres CDA, zaterdag 21 maart 2009.

Beste CDA-ers, beste vrienden,

Werken aan zekerheid. Dat is de boodschap die wij als CDA hebben voor de burgers in Nederland.

Werken aan zekerheid in Den Haag en werken aan zekerheid in Brussel.

Want de Europese verkiezingen op 4 juni zijn nog maar 75 dagen van ons af.

De tijd dat Europa omschreven werd in een campagne als "best belangrijk" is nu echt voorbij.

Europa doet er toe, durf ik te zeggen. En de mensen weten dat. Elke Nederlander verdient gemiddeld €2,000,- per jaar extra dankzij de EU. 70% van het geld in Nederland verdienen wij met handel voornamelijk in de EU. De feiten spreken voor zich. We kennen geen IJslandse toestanden in de Eurolanden. Zeker niet in Nederland. Dankzij de EU zijn er de garantiestellingen van €100,000 voor spaargeld in heel Europa.

Werken aan zekerheid! Daar werkt Jan Peter Balkenende aan, samen met andere Europese leiders zoals Angela Merkel.

Campagnetijd is waarvoor je politicus geworden bent. Het CDA is er klaar voor. Ik zie uit naar de discussies met de PvdA, SP, VVD of PVV. Thijs Berman, Dennis de Jong en uh.... Nou ja iemand van de PVV. Ik ben strijdbaar en heb er zin in.

Vandaag gaat het over inhoud en over mensen.

De mensen zijn vanochtend aan u gepresenteerd: 25 kanjers, genoeg kwaliteit om een Europees parlement mee te vullen! Aan de kiezers de keuze wie van hen Nederland gaat vertegenwoordigen in Brussel. We gaan voor 7 en als het kan 1 meer.

En wij hebben vanochtend gesproken over de inhoud, over ons Europees verkiezingsprogramma. Het staat als een huis.

Kracht en ambitie is de pakkende titel.

En ambitie is nodig. De werkloosheid loopt volgens het CPB dit jaar op tot 420,000 en volgend jaar tot 675,000 werklozen.

De economie krimpt 3,5%. De cijfers liegen er niet om.

De staatsschuld loopt per seconde €1,000 op.

Partijen hebben wisselde oplossingen.

De lijsttrekker van D66 pleit voor Europese belastingen. En de lijsttrekker van de SP ziet overheidsfinanciën als een soort piramidespel, waarbij de volgende generaties wel zullen betalen. Dat zijn geen oplossingen. Dat zijn onverantwoorde experimenten. Het CDA werkt aan oplossingen. Wij werken aan zekerheid.

Dames en heren,

Wij geloven als CDA in de kracht van Nederland. Nederland is een sterk, ondernemend en veerkrachtig land. Dat is mooi, maar daarmee zijn we er niet. Het is nu zaak Nederland op koers te houden en waar nodig bij te sturen. Daarom bieden wij als partij al jaren een stabiele koers. Zekerheid, geen experimenten. Dat zei de grote Duitse Kanselier Konrad Adenauer toe hij druk bezig was de EU op te richten vlak na de Tweede Wereld Oorlog. Ik herken die koers in ons verkiezingsprogramma, in onze lijst. Wij weten wat wij willen. Werken aan zekerheid voor nu en voor komende generaties.

Ook in Europa.

Ik zie nu bij sommigen, ik zal geen namen noemen, een soort genoegzaamheid over het falen van de financiële markten. De crisis is een kans... om oude stokpaardjes van stal te halen. "Niet de overheid is het probleem, maar de overheid is de oplossing" hoor ik socialisten in Brussel zeggen. Ik hoor Thijs Berman erover dromen.

Kan de overheid dat beter dan de markt? In sommige gevallen wel, in veel gevallen niet. Een sterke markt heeft weliswaar een sterke overheid nodig, geen grote, alles overheersende overheid.

Kijk naar de pensioenen. Het beheer van deze spaarpotjes is in veel Europese landen slecht geregeld. Laat Europa zich maar niet bemoeien met onze regelingen als pensioen en sociale zekerheid. Wat Europa goed kan moet Europa doen. Maar sommige zaken horen écht niet in Europa thuis. Echt niet.

Helaas is nog steeds het slecht financieel beheer van EU gelden wijdverbreid in Europa. Nationale overheden weten dat. Europa weet dat. Accountants weten dat, want er is al sinds mensenheugenis geen goedkeurende verklaring afgegeven over de besteding in de EU. Waarom hoor je daar de Europese Commissie niet over? Waarom accepteren zij die wantoestanden? Laten we nou als Nederlandse Europarlementariërs ook eens een gezamenlijk doel hebben om dat te regelen. Ik wil dat de Europese Rekenkamer hier absolute prioriteit aan blijft geven. De politici moeten kritisch gevolgd worden.

À propos, laat de Europese Commissie zich nu vooral richten op haar klassieke kerntaken: beschermen van de interne markt, het zogenaamde level playing field. Maar ook het geheel van het vrije verkeer van personen, goederen, diensten en kapitaal. Door sluipend protectionisme komen deze basiswaarden van de Unie in het gedrang. De Europese commissie hoeft nu niet grootscheeps geld te gaan uit geven. 5 miljard Euro gaat de EU nu in Europa steken om de crisis te bestrijden. Dat is goed, maar daarmee is het lek niet boven.

Over *het lek boven* gesproken. Ik lees dat VVD-lijsttrekker Hans van Baalen nu al zijn terugkeer naar Nederland heeft aangekondigd. Brussel is overigens volgens hem een groot lobbyproject zei hij een aantal jaar geleden, over zijn tijd als lobbyist in Brussel. Ik hoop dat hij ook voor de burgers gaat lobbyen, niet alleen voor zijn eigen carrière.

Ik hoop dat Hans van Balen niet net als zijn toekomstige fractiegenoten van D66 ook gaat pleiten voor Europese belastingen? Ik hoop dat hij lang genoeg in Brussel blijft om met mij te strijden tegen het wanbeheer van Europese gelden. En geen experimenten, geen “Bokestijntjes”. Nu even niet vraag ik de VVD.

Werken aan zekerheid. Ook trouwens over wat Europa niet moet doen.

In de beperking herkent men de meester. En realisme. Zoals Peter van Heeswijk al zei: we zijn de enige echte Eurorealistische partij van Nederland.

Het CDA toont in ons Europees verkiezingsprogramma ambitie, geen blinde ambitie, maar gerichte ambitie, omdat dat is wat de kiezer van ons vraagt. Europa gaat niet overal over. Zorg, pensioenen, onderwijs. Ze zijn in zekere Nederlandse handen, van Ab Klink, van Piet Hein en Marja.

Wat doet Europa wel?

Food, fuel and finance. Drie keer het F-woord. Voedsel, energie en solide financiën. Daar is behoefte aan. De problemen die op ons afkomen zijn immens. Ik ga mijn hoofd niet in het zand steken daarover.

De kiezer verwacht antwoorden. Toekomstige generaties zullen ons beoordelen op de keuzes die nu we maken. We zullen in Europa deze problemen gezamenlijk het hoofd moeten bieden. Anders lukt het niet. Gebeurt er niets. Nationale parlementen zijn wat dat betreft onmachtig. Het CDA erkent dit, ziet dit en is dan ook voor méér Brussel als het gaat om klimaat en energie, om buitenlands beleid, om asiel en migratie, om veiligheid en economie.

Het CDA gelooft dat landbouwbeleid essentieel is voor de voedselproductie én voor de leefbaarheid van het platteland.

Juist omdat één op de tien mensen in Nederland in de agrarische sector werkt. Meer dan 10% van al ons verdiende geld komt uit de sector. De indruk wordt door tegenstanders van Europees landbouwbeleid gewekt dat de sector vooral aan beheer moet gaan doen. Beheer van slotjes en hagen.

Larikoek. We willen sterke boeren bedrijven. We willen de 3e exporteur ter wereld van landbouwproducten blijven. We willen koploper blijven om de groene revolutie door te zetten en om expertise aan te leveren voor de "green deal". De wereldproductie van voedsel moet in 40 jaar verdubbelen.

Ik zie bij het CDA de ambitie, die bij veel partijen ontbreekt, om de kansen te benutten. En dan pleiten mensen voor het opheffen van ons Europees landbouwbeleid. Afhankelijkheid van Rusland en het Midden Oosten voor de energie? Dat kan niet, zegt iedereen. Maar over voedselzekerheid hoor ik mijn collega's niet. Ik wel. Praat met onze Partijvoorzitter maar eens over de graanprijzen. Het CDA zet dit op de agenda. En houdt het op de agenda.

Laten we oppassen dat we van onze ondernemers geen beheerders maken. We passen niet op de winkel, we moeten doorpakken. Ondernemen. Die spaarpot vullen. Onze staatsschuld aflossen. Banken verdienen geen geld, de Overheid verdient geen geld, ondernemers verdienen geld.

De markt en de munt is wat dat betreft het beste wat Europa ons biedt. Als een student in Nederland een slim idee heeft en dit op de markt wil brengen, dan heeft hij meteen een half miljard potentiële klanten. Onze jongens van TomTom zijn het bewijs van wat een goed idee en een grote interne markt mogelijk maken. Dat is de VOC mentaliteit. Als een schip in Rotterdam een product lost in de haven, dan kunnen de transporteurs een continent inrijden zonder belemmeringen. Als u een sinasappel in de schappen vindt die uit Spanje komt, dan zit die niet vol gif. Als je voor dit alles wil betalen hebben we die ene euro. Daar zijn afspraken over gemaakt. Daarvoor bestaat de interne markt. Dat zijn de zekerheden waar het CDA aan werkt.

Nog even iets over bonussen en bankiers. Ik heb daarover afgelopen week al iets gezegd. Over het feit dat we serieus moeten kijken of we onterechte bonussen uit het verleden kunnen terugvorderen. Ik pleit er vandaag voor om de moraal weer meer centraal te stellen in deze beroepsgroep. Dat kan onder ander door een beroepseed voor bankiers. Dit sluit goed aan bij het Rijnlandse model dat wij als CDA voorstaan. Je vertrouwt aan artsen je lichaam toe, een politieagent je veiligheid en toch ook aan bankier je geld. Een eed die in samenspraak met de beroepsgroep wordt vormgegeven en zo de relatie tussen integriteit en het vak bekrachtigt.

We zitten nu in een economische winter. De cijfers liegen er niet om. Maar de campagne begint vandaag, op 21 maart, het begin van lente. Ik voel het in de lucht. We gaan er tegenaan, met uw hulp. Samen gaan we dit verhaal vertellen. En meteen in al uw steden en dorpen een keer de campagne die u volgend jaar voor de gemeenteraden gaat houden, alvast in praktijk brengen.

Nog twee zaken wil ik met u bespreken. Regels. Het teveel aan regels. Niet alleen in Den Haag, maar ook in uw provincie of gemeente verzonnen. Politici en ambtenaren zijn er dol op, regels betekenen zekerheid. Maar zekerheid is echt niet door regels te verkrijgen, integendeel regels bieden vaak schijnzekerheid. Bureaucratie is de grootste vijand van economische groei, zeker in tijden van recessie. Denk maar weer eens aan de Europese aanbestedingsregels.

Er is steeds meer onrust over het dierenactivisme. Demonstratie en protest behoren tot de West Europese Democratie. Maar geen gewelddadig activisme of zelfs terrorisme. Het gewelddadig dierenactivisme spreidt zich verder uit over Europa, Engeland, Nederland als schrijnende voorbeelden. Daar zou Europa wat aan moeten doen: hier ligt een taak voor de commissie, Europol en Eurojust.

Vrienden, ik rond af.

Vandaag, 21 maart, begint onze Europese campagne. Het gesternte is wel eens beter geweest. Ik zie Ruud Lubbers zitten en voel me dan gesterkt dat het CDA eerder Nederland door een crisis heeft heen geleid. In 1986 toen ik begon in de Tweede Kamer werd het CDA beloond doordat we scherpe maatregelen hadden genomen. Nederlands heeft sindsdien een enorme economische groei doorgemaakt. Ik zie Jan Peter Balkenende, die nu met vaste hand en vol verantwoordelijkheid, hetzelfde doet. Dit kabinet werkt hard aan maatregelen. In Europa zijn we allang niet meer dé gekke henkie. We durven keuzes te maken: zolang het niet net zo makkelijk is om een kerk in Turkije te bouwen als een Moskee in Nederland zal Turkije niet kunnen toetreden. Geen vage compromissen. We willen geen Hollands

regelhobbyisme; geen onnodige regels toevoegen. Voor elke nieuwe regel een regel afschaffen.

Als wij ergens nee tegen willen zeggen doen wij dat. Dat doet Piet Hein Donner die onze pensioenen beschermt. Dat doet Maxime Verhagen als Servie niet meewerkt aan het Tribunaal in Den Haag. Het CDA heeft die kracht. Wij werken aan zekerheden.

We hebben de ervaring om dat waar te maken, we hebben de ambitie en we hebben het best denkbare team. Dat zie ik als ik vandaag om me heen kijk. We gaan ervoor. Met uw hulp!

Dank u.